

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za ostanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari. Telefon št. 34.

Izbruh nemškega fanatizma.

Vlada si je še dosti srečno pomagala iz velike stiske, v katero so jo spravile revolte nemških visokošolcev. Naredila je za sedaj konec počenjanju nemških visokošolcev in sicer na ta način, da je zaključila semester. S tem je obvarovala vsake škode slovanske dijače, a tudi nemških ni zadela nobena škoda, seveda tudi nobena kazen za njih nečuvana nasilstva. Vlada se nadeja, da se do začetka drugega semestra duhovi pomirijo, in da se nemški visokošolci ne bodo več upali, uprizoriti izgreda in skandale.

Vladina odredba je močno podobna kapitulaciji, premeni se pa v popolno kapitulacijo pred nemško razposajenostjo, ako vlada pred otvoritvijo drugega semestra razveljavi prepoved, nositi v Pragi provokatorične dijaške čepice in trakove. Vlada je dala sicer razglasiti, da bo de v svojo energijo varovala svojo avtoriteto, in da še dolgo ne prekliče rečene prepovedi, ali vlada je že tolikrat odnehala, da bi se prav nič ne čudili, ako bi se tudi v tem slučaju udala nasilstvu nemških buršev in po preteku nekaterih tednov preklicala omenjeno prepoved, kar bi vse nemško dijaštvo smatralo za veliko zmago svoje revolte.

A tudi če se vladi posreči, udušiti ustanek nemških visokošolcev in rešiti svojo, že precej hudo oškodovano avtoriteto, zato po naši sodbi vender ni upanja, da bi nastale normalne razmere na tistih visokih šolah, katere poleg nemških akademikov obiskujejo tudi slovanski.

Razmere na teh visokih šolah niso bile prav za prav nikdar normalne. Nemci so te visoke šole vedno smatrali za svojo posest, slovanske akademike pa za usiljive goste, kateri nimajo nikakih pravic. Iz tega se je rodilo že nebroj čestokrat jako ostrih konfliktov tako na Dunaji kakor tudi v Gradci, kjer prešinja nemški šovinizem tako dijaštvo kakor meščanstvo, in kjer je vse mesto jedino v strupenem sovraštvu proti Slovencem. Tega duha nemškega dijaštva ne more udušiti nobena naredba, ta se ne da z disciplinarnimi sredstvi odgnati, sedaj, v dobi nemškonacionalnega dilirja manj kakor kdaj

poprej, posebno ne, ker ga odobrava in neguje ogromna večina nemških visokošolskih profesorjev.

Mišljenje in čustvovanje teh nemških profesorjev se je v zadnjih mesecih opetovano pokazalo na jako drastičen način in tudi včeraj v dež. zboru štajerskem, kjer je pri razpravi o predlogu, naj se razveljavi jezikovne naredbe, rektor magnificus graškega vseučilišča dr. Thaner razglašal nazore, kateri bijejo v obraz morali in pravici in so v najostrejšem nasprotju s tistimi državnimi zakoni, na katere je prisegel tudi rektor dr. Thaner.

Ta mož ne šteje v znanstvenem svetu nič, toliko več pa mej tistimi podivjanimi četami nemških nacionalcev, katere vodita Wolf in Schönerer. Rektor dr. Thaner je povodom Badenijevega odstopa visokošolce naravnost hujškal k izgredom in demonstracijam, a pri zadnjih revoltah ni storil ničesar, da varuje akademične pravice slovanskih visokošolcev in je indirektno dajal razgrajalcem potuho. Sedaj pa je še v dež. zboru, kjer sedi kot rektor, urbi et orbi razglasil, da tudi on prisega na tista, za državo pogubna Slovanom sovražna načela, kakor nemškonacionalni visokošolci.

Rektor dr. Thaner se je izrekel proti ravnopravnosti narodov. Povedal je, da mu je neumljivo, kako moreta na Češkem imeti oba deželna jezika jednake pravice, češ, ravnopravni so kot materni jeziki sploh vsi jeziki. Nemščina ima kot materni jezik v rodbini tiste pravice, kakor češčina in kakor jezik ašanti-zamorcev, ali v javnem življenju mora vladati nemščina, slovanski jeziki torej ne smejo imeti večjih pravic, kakor jezik ašanti-zamorcev. In zakaj? Ker se po mnenju dr. Thanerja Nemci potisnejo na nižji duševni in kulturni nivo, ako se naučijo kacega slovanskega jezika.

Govor rektorja dr. Thanerja kaže sicer veliko duševno plitvost, kaže, da govornikov nemški duševni nivo ni posebno visok, kaže pa tudi blazno ošabnost in uprav bestijalno sovraštvo proti Slovanom.

V govoru rektorja dr. Thanerja se zrcali dub, v katerem vzgajajo nemški profesorji nemško akademsko mladino, in katerega izbruhe smo imeli priliko videti in občutiti že večkrat v zadnjih me-

secih. Samo ker nam ta govor razkriva duha, ki prešinja nemške profesorje, zato smo to stvar omenili. Da je te nazore izrazil Wolf ali prismojeni Walz, mi bi se zanje ne bili zmenili, ali izustil jih je prvi funkcionar graškega vseučilišča, na mestu, kjer je govoril v imenu in kot zastopnik tega vseučilišča, in zato nas je spekel ta govor v dno duše.

Visokošolski profesorji in rektorji, kateri imajo take nazore, kakor jih je razvil dr. Thaner, so hudobni zapeljivci nemške mladine, so moralni provzročitelji vseh demonstracij in revolt, kar se jih je primerilo. Ta duh, s katerim navdajajo ti ljudje nemško mladino je eminentna nevarnost za državo in za mir v državi, in globoko je obžalovati, da taki ljudje sploh zavzemajo kako javno mesto.

Rektor dr. Thaner je razkril duba, kateri vlada na vseučilišču v Gradci. Prav tak duh vlada tudi na vseh drugih „nemških“ visokih šolah, — a v tej smrdljivi atmosferi morajo živeti slovanski akademiki. Ta okužena atmosfera jim kvari dušo in srce, jih ugnoblja, in kdor ima kolčkaj srca, komur je kolčkaj za bodočnost slovenske mladine in za bodočnost slovenskega naroda, se mora pridružiti klicu: Proč od Dunaja — proč od Gradca!

Deželni zbor kranjski.

(VIII. seja dne 8. februarja.)

(Konec.)

Posl. baron Schwegel je poročal o dovolitvi priklad za cestne namene in je predlagal: Visoki deželni zbor izvoli skleniti: Deželni odbor se pooblašča, da onim okrajnim cestnim odborom, ki potrebujejo, odpadajoče na okrajni cestni zaklad, leta 1899. ne bi mogli pokriti z 20% priklado na neposredne davke, pri dokazani potrebi in na podstavi pravilno sestavljenega in podprtega proračuna dovoli znotraj zakonitih mej za l. 1899. priklade nad 20% k neposrednim davkom z izvanredno doklado vred ter ukrene potrebno zaradi predpisa in pobiranja teh priklad.

Posl. dr. Tavčar je poročal v imenu upravnega odseka o poročilu dež. odbora glede zavarovanja življenja in starostnih rent. Dež. odbor je predlagal, naj sklene dež. zbor, ustanoviti v spomin

LISTEK.

Bohinjski Herodot.

(Spisal Proteus.)

IV.

Dr. Janez Mencinger je podal na 159 straneh v ohlapni obliki potopisa celo zbirko dogodkov in prizorov, ki so se vršili v Bohinju, na Bledu, v Ljubljani, na Reki, v Padovi, v Benetkah, na Dunaju in drugod tekom 18., 19. in se bodo menda vršili še 20. veka. V teh nazovi „spominih“ se obširno pripoveduje kako so v 18. stoletju Bohinjci tovorili in tržili z „mezlanom“, „ogljem“ i. dr. na laško stran, kako so delovala kladiva Stare fužine, Bistrica in Pozabljenega, kakšni so bili nasledki francoskega državnega prevrata za Bohinj, kako drakoniden je bil leta 1799. župnik v Srednji vasi proti nezakonskim materam, kako se je vedel Valentin Vodnik kot župnik na Koprivniku in kot ravnatelj ljubljanske gimnazije; pripoveduje se tudi kolike zasluge si je pridobil za blagost Bohinja vneti oskrbnik Žige Zoiza, napredni Koller in kako je pisatelj študentoval na Dunaju ter v družbi Simona Jenka, Valentina Mandelca, Ivana Tuška, Frana Erjavca, Matije Valjavca in Valentina Zar-

nika dopisoval v Janežičev „Slovenski Glasnik“. — A to še ni dosti.

Mencinger pripoveduje v teh čudnih „spominih“ poleg tega in mej tam še dolgo, mestoma sila romantično, včasih idealno, spočetka in končno pa jako realistično, skoraj senzacionalno zanimivo povest o nekem čudaku Melkijadu, kateri je imel radi kurioznega svojega imena, pretvorjenega od Bohinjec v „Mlekojeda“, neverjetno žalostno, nesrečno, da, celo obupno usodo.

„Mlekojed“ je bil namreč nadarjen, živahen Bohinjec, katerega je peljal njegov originalni oče Rok k V. Vodniku na ljubljansko gimnazijo, kjer je dovršil šest šol. O počitnicah si je dovolil Mlekojed s pijanim kmetom „Trinosom“ (!) nedolžno šalo ter bil zato pri blejskem komisarju obsojen na — 10 palic. Valed te sramotne kazni pa je moral ostaviti za vselej gimnazijo. Na sveti večer (!) si izmislil Mlekojed, da gre prostovoljno v vojake, ter res odide takoj peš proti Ljubljani. Blizu Nomenja pa dobi berača „Cvajarčka“, ki si je, lačen, strgan in od mraza premrt, želel smrti. In tedaj se je v Mlekojeda oglasil „tisti nagajivi dub, ki mu je bil tolikrat vzelo“, da odgovori brez pomisleka: „Tu nate desetico! Kupite si žganja, izpite vsega duškoma, potem sedite v sneg in — zmrznite!“ — In glej

spaka! Druga dne je našel Mlekojed na progu Save zmrznjenca v obleki Cvajarčka...

Odtlej je bila Mlekojedova usoda zapečatená. Lotila se ga je neke vrste blaznost, da je videl povsodi Cvajarčka, ter da je zategadel napadal ljudi in živali. Seveda so Mlekojeda radi take bolezni odpustili od vojakov.

Mlekojed stopi nato v lekarnico na Reki. Tu se zaljubi s starejšo lekarnarjevo hčerjo, oče pa se ne ustavlja njiju ljubezni, nego pošlje Mlekojeda za dve leti na Padovansko vseučilišče, da izvrši ondi izpite za lekarništvo.

Pri Mlekojedovem gospodarju pa se je shajalo „tajno društvo“ revolucionarnih „karbonarjev“.

Vodja redarstva — slučajno bivši komisar na Bledu! — svari Mlekojeda, a prepozno. Mlekojeda zgrabijo, uklenejo ter vtaknejo za tri leta v vlažne, temne, nesnažne „svinčene“ ječe v Benetkah...

S tem je izgubil Mlekojed svojo nevesto, svojo lepo mesto na Reki, a dobil od tajnega društva karbonarjev čez 10 let 10.000 gld. v državnih obveznicah kot odškodnino za to, da jih je rešil z lastno nesrečo. Mlekojed bi bil sedaj lahko srečen, toda nekdanja ljubica se je mej tam že omožila, a tudi Cvajarčkovo preganjanje še ni ponehalo. Postarani Mlekojed se je torej odpovedal svetu, vrnil

50letnice cesarjevega vladanja deželno zavarovalnico za zavarovanje življenja in starostnih rent, naj se vpraša zavarovalnotehniški zavod za njega mnenje in naj se za poizvedbe dovoli kredit 2000 gld. Poročevalec je povdarjal, da je odsek priznaval važnost te zavarovalnice, da pa je poročilo dež. odbora preveč površno, da bi se na tej podlagi moglo kaj skleniti. Stvar je tako velika, da je treba največje previdnosti, ker bi se vsaka površnost strašno maščevala. Taki predlogi, kakor ustanovitev zavarovalnic, bi se sploh ne smeli kar brez pomisleka metati v zbornico. Saj niti ni dognano vprašanje, ali naj ostanejo taka podjetja v privatnih rokah, ali naj bodo v rokah države, oziroma dežele. Zavarovanje za starost in rento je povse nova stvar, ustanovljena po uzoru francoskih caisses de retraite. Ako naj taki zavodi cveto, morajo biti pristopni nižjim slojem ljudstva, a vsakemu mora biti na prosto voljo dano, hoče-li pristopiti ali ne. Na splošno prisilno zavarovalnico še misliti ni. Dalje je uvaževati, kako dobiti kar možno mnogo členov. Končno je še vprašanje: ali bo položaj, če založi dežela 50 000 gld., res tak, da je v zavodu vsaka kriza nemogoča? V zavod bi nosili največ siromaki svoj denar. Če bi nastala kriza, bi imela grozovite posledice. Da so katastrofe mogoče, o tem ni dvomiti. Češka zavarovalnica ima v svojih pravih določbo, da se sme renta tudi znižati, kar kaže, da so tudi na Češkem uvaževali eventualnost kake katastrofe. Predno se odloči dežela za ustanovitev take zavarovalnice, je vendar treba prestudirati razmere, se mora vsaj mortaliteta poznati in se mora uvaževati, da se utegne znižati obrestna mera, kar bi usodopolno uplivalo na eksistenco zavoda. Poročevalec dež. odbora posl. Povše se za to ni čisto nič brigal, ampak sestavil svoj predlog na podlagi površnih poizvedb v Pragi, in ni se zmenil niti za naročilo dež. zbora, da se mora zaslišati strokovnjak. Češka zavarovalnica nam kaže, da ni vse tako, kakor si misli poročevalec deželnega odbora. Češka dežela je založila za tak zavod pol milijona gold. Zavod ima zdaj 1500 zavarovancev, mej njimi samo 60 kmetov poslov. Vprašanje je: ali je sploh možno, s 50 000 gld. ustanoviti tak zavod? Poročevalec dež. odbora je tudi predlagal, naj se zavod ustanovi v proslavo 50letnice cesarjevega vladanja, da si je možno, da bi morala dežela svoj sklep preklicati, ako se izkaže, da je neizvedljiv. Tudi administracijsko vprašanje je poročevalec dež. odbora vzel premalo v pretres. Na dež. knjigovodstvo in na dež. blagajno se zavod ne bo mogel naslanjati, administracija bo torej draga, zlasti ker bo ko v začetku nastaviti zavarovalnega matematika. Naši socijalisti bolebaajo na tem, da pridejo vsak čas s kakim predlogom ter zahtevajo, naj dež. odbor to premisli in prestudira, česar sami niso niti premislili niti prestudirali. Govornik je predlagal: 1. Dež. zbor se v principu izreka za ustanovitev zavarovalnice in je pripravljen dovoliti zanjo k večjemu 50 000 gld.; 2) dež. zbor pritrdi z radostjo nasvetu, da se zavod imenuje po cesarju; 3) dež. odboru se naroča, da stvar prestudira, zlasti je li s 50 000 gld. sploh mogoče zavod ustanoviti, in

se v domači kraj, si sezidal hišico ter se bavil ondi s prirodoznanstvom...

Dolga je ta povest v Mencingerjevih „spominih“, a še davno ni končana. Da se je razrešila, prav zato je moral nastopiti pisatelj v družbi tržaške gospice in njenega brata „hojo na Triglav“. Po mnogih blodnjah zaidejo kljub vodniku ti trije turisti knad 60letnemu Mlekojedu ter mu mej pogovori slučajno (!) povedo, da oni zmrznjenec na Savskem produ ni bil Cvajarček, nego pijanec Trinos, radi katerega je dobil dvajsetletni Mlekojed 10 palic!

Blaznost je s tem razkritjem „panana“, in Mlekojed po skoro 50 letih zopet vesel in srečen.

Tedaj pa se odpró še vrata, in v Mlekojedovo sobo stopita — o j slučaj! o j usoda! — gospa in gospod: mati in ženin gospodičine, — gospa pa je tudi bivša Mlekojedova nevesta, lekarnarjeva hči iz Reke, sedaj 50letna vdova...

Splošna radost in sreča! — Mlekojeda pa se loti stara zaljubljenost, da takoj (!) iznova zasnubi nekdanjo, sedaj že sivolaso ljubico. Toda evo, nova nesreča! Nakrat se strašno stemni, vihar z gromom in s treskom pridivja; vse beži, Mlekojeda pa omami strela in ubije toča, z njim vred pa še dveletnega dečka, volnikove sestre, kateremu je Mencinger še prejšnjega dne napravil na trebuščku „živ voz“.

S tem bi bili „spomini“ končani. Toda pisa-

da zasliši izvedenca; 4) dež. odbor naj se posebno uvažuje administracijsko vprašanje in naj pošlje uradnika dež. knjigovodstva v Prago, da tam uredbo zavarovalnice prestudira; 5) dež. odbor naj vpraša za mnenje zavarovalnotehniški urad in naj vpraša vlado če sme računati na pomoč davčnih uradov; 6) za nadaljnja dela se dovoli 10 000 gld. Zbornica je predloge soglasno vzprejela.

Posl. Modic je poročal o prošnji vasi Landol za izločitev iz davčnega in sodne a okraja v Senožcah ter združitv z onim v Postojni in predlagal, naj se naroči deželnemu odboru, da se o stvari dogovori s pristojnimi faktorji, da v prihodnjem zasedanju predloži dotični zakonski načrt.

Dasi je opravičenost te prošnje splošno priznana, je posl. Zelen imel vnder pogum, da je govoril proti nji, kar je posl. Hribar primerno ožigosal. Zbornica je sprejela ods-kov predlog.

Posl. Lenarčič je poročal o prošnji vasi Landol za izločitev iz občine Hrenovice ter ustanovitev samostojne občine; o prošnji vasi Šnibel za izločitev iz občine Hrenovice ter ustanovitev samostojne občine; o prošnji vasi Stranje za izločitev iz občine Hrenovice ter ustanovitev samostojne občine in o prošnji vasi Razirto Ubel sko za izločitev iz občine Hrenovice ter ustanovitev samostojne občine ter predlagal, naj se odstopi deželnemu odboru, da stavi v prihodnjem zasedanju svoje predloge — Sprejeto.

Prihodnja seja bo v petek.

V Ljubljani, 9. februarja.

Potreba nemškega lista za Slovane. Z Dunaja se nam piše: Dr. Herold je na nekem shodu omenil, da je največja dobrot, katero imajo Nemci pred Slovani, organizirana svetovna žurnalistika. V boju, katerega bijejo zdaj Čehi z Nemci, kaže se to najbolj očito. Ne le v Avstriji, tudi v Nemčiji donasajo veliki in uplivni časopisi tendenciozna in neistinita poročila, opisujejo, pretiravajo vsako malenkost s slovanske, zamolčujejo ali olepšavajo vse z nemške strani. Tako je časopisje doseglo veliko razburjenost nemškega naroda, prouzročilo bajko o njegovem zatiranju in privedlo res do tega, da vlada oduehava, da se udaje. — Kaj hasni, da imajo Čehi „Politiko“! List prinese sicer res v mnoge nečeške kroge glas istine, ali list ni svetoven, zastopa le bolj češke interese, zato ni toliko upliven, da bi premagal druga. Gotovo so se že kesali Slovani letos, da niso lani uresničili svoje namere, da niso na Dunaju osnovali velikega lista, ki bi imel zagovarjati prava vseh Slovanov, ki bi imel nalogo razjasnovati fakične razmere vseh slovanskih narodov in dokazovati opravičenost njihovih teženj. Tak list, pisan v nemščini, namenjen v prvi vrsti Nemcem pri nas in v cesarstvu, bi bil sedaj neprecenljive vrednosti. Seveda je glavno, da bi z omenjenim časopisom pridobili inteligenco, in pred vsem, da bi se čul tudi na uplivnih in odločilnih mestih naš glas; seveda je večje važnosti, da bi ta list tudi v inozemstvu, zlasti v Nemčiji, našel odmev, — kajti ruski ali francoski listi, nam prijazni, nimajo tolikega upliva na naše razmere,

telj si je prihranil za zvršetek še sila učenega, a neverjetno suboparnega Erjavca in originalnega učitelja Grma, ki je znal z nosom oponašati petje različnih ptičev. S tema dvema modruje pisatelj še dolge dolge strani o atavizmu, o slučaju, usodi in o ljudski šoli, poda še različne filološke, fizijološke, geološke, historične in geografske opazke ter se poslovi z zatrdilom, da „ne pojde nikdar na Triglav...“

Iz vsega povedanega je torej razvidno: Mencinger je podal s svojim delcem duhovit literaren konglomerat, pikantno godljo, ki je potopis, životopis, povest, razprava in narodnogospodarsko, zoološko-filološko-kulturno-političen členek i. dr. zajedno. Poezija in istina sta zvarjeni s čudežnimi slučajji, povestična spletk pa je završena neumetniško-brutalno in nasilno. Neštnevilne digresije motijo vsak hip glavno pripovedovanje, in takozvana „rudeča nit“ se izgublja v navalu postranskih, čisto sicer zanimivih, a pogosto neumestnih — celo sanskih! — pritklin. Dialogi so jedroviti in tehtni, a okorni, dolgovezni, neleposlovni. Jezik je bogat, naroden, poln duha in humorja, toda motijo ga nekateri hrvatizmi in lokalizmi. Vse te nedostatke pa pozabimo spričo premnogo klasičnih prizorov in prekrasnih idiličnih slik, ki podajajo tudi temu delcu bohinskega Herodota trajno vrednost.

kakor nemški, nam nasprotni iz Nemčije; — ali tudi mase ne smemo prezirati, tudi njo moramo skušati pridobiti za-se, s tem, da jo poučimo o fakičnih razmerah. No, tudi indirektno bi tak list mnogo koristil, ker bi se nasprotni listi bali njegove kontrole in bi ne mogli toliko in tako nesramno lagati kakor sedaj. Prisiljeni bi bili v večjo objektivnost. Slovanski poslanci, združeni in pobrateni bolj nego kdaj popreje, kot voditelji slovanske politike, pa naj razmišljajo in ukrenejo vse potrebno!

Nova lex Falkenhayn. „Gazeta Narodova“ poroča, da se snidejo pred otvoritvijo državnega zbora voditelji desničarskih strank v to svrhu, da določijo sredstvo, ki bo zagotovilo mirno poslovanje parlamenta. Bojazljivo in omahljivo postopanje barona Gautscha ne more imponirati niti nemškimi študentom, torej ni možno pričakovati, da bi si znala vlada v državnem zboru pridobiti potrebno avtoriteto. Večina zbornice pa se neče dati terorizirati po pustolovcu Wolfu in brutalnih socijalistih. Zato treba kaj ukreniti proti izgredu, ki bi mogli zopet izjaloviti namen državnega zbora.

Upiranje Avstrije Jurijevi kandidaturi za krečanko guvernestvo smatrajo ruske „Novosti“ za veliko nevarnost, ki more razgnati evropski koncert. Rusija, Francija in Anglija bi bile potem samostojne in še bolj zvezane; Avstrija in Nemčija pa ostaneta osamljeni brez koristi. Z razpadom koncerta bi izginilo tudi poročstvo za svetovni mir, in nove komplikacije na vzhodu so neizogibne. Skupni pritisk na Turčijo bi imel uspeh, nesloga pa bo rodila sad, o katerem se vladam na Dunaju in v Berlinu niti ne sanja.

Proces Zola-„Aurore“. Že sedaj se jasno kaže, da Zola ne bo dosegel svojega namena. Takoj prvi dan je sklenil sodni dvor, da obtoženca nista upravičena dokazati vseh (8) trditev v Zolinem, na Faureja adresiranem pismu. Dokazati smeta le one točke, ki so določene v obtožnici, t. j. da je vojno sodišče vedoma osvobodilo izdajstva krivega Esterhazyja. Afera Dreyfusova je torej docela izključena, baš to pa je nameraval Zola spraviti v razpravo. Izmej prič so se odtegnile najvažnejše: bivši vojni minister Mercier, bivši predsednik republike Casimir Perier, šef generalnega štaba, general Boisd'ffre, polkovnik de Paty du Clam, ki je baje glavni spletkar v Dreyfus Esterhazyjevem škandalu, general Lebrun, madame Boulancy i. dr. Izostali so torej sodniki Dreyfusovi in sodniki Esterhazyja. Zolin zagovornik Labori je sodišče ostro napadal ter zahteval, da omenjene priče morajo priti pričat! — Ves omikan svet se zanima za to obravnavo in vsi, tudi zagrizeno klerikalni časopisi prijavljajo veleobširna poročila in cele priloge brzojavk iz Pariza. Proces Zola-„Aurore“ ima namreč eminentno političen značaj; gre se za obstoj Melinejevega ministerstva, pa zato, je-li pridejo na vladno krmilo napredno svobodomiselne, radikalne stranke ali pa — da rabimo „Slovenčev“ izraz — „klerikalno-monarhistična stranka“.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. februarja.

— (Klerikalna resničoljubnost.) Z ozirom na „Slovenčeva“ zavijanja, smo prosili gg. Povšeta, dr. Papeža in Kalana, naj izjavijo, niso-li pri prvi spravi konferenci izrečno povedali, da izražajo samo svoje osebno mnenje, in da nimajo nikakega pooblastila od svoje stranke. Imenovani gospodje molče, zato pa se zaganja „Slovenec“ čedalje surovejše v nas. Kdor hoče spoznati, na kako nizek nivó je že padlo katoliško časopisje, naj bere sinočno, s jezuitsko zvijačnostjo pisano „Slovenčev“ notico v tej stvari. Tako lajik sploh ne zna pisati. Da bo konec neplodni polemiki, izjavljamo na adresu „Slovenčevega“ redakterja: Trditev, da Povše, dr. Papež in Kalan pri spravi konferenci niso izjavili, da govoré v svojem imenu, in da nimajo nikakega pooblastila od svoje stranke, je laž in kdor je dotične notice itd. v „Slovencu“ pisal, je lagal, pa če je desetkrat blagoslovljen. Pozivljamo pisatelje dotičnih „Slovenčevih“ lažij, naj nas tožijo, da bomo pred sodiščem dokazali resničnost naših trditev!

— (Repertoire slovenskega gledališča.)

Jutri, v četrtek, se bode predstavljala opera „Traviata“. V soboto ne bo predstave in se bode oder porabil za prvo orkestralno skušnjo za opero „Vesele ženske Windsorske“, katera se uprizori tekom prihodnjega tedna.

— (Pisateljsko podporno društvo) javlja svojim članom, da bode občni zbor, ki se 28. januarja ni mogel vršiti zaradi premajhnega števila udeležencev, vršil vnovič dne 11. februarja. Brez obzira na število udeležencev bode ta zbor volil novi odbor in ukrepal glede na prodajo društvenega posestva. S tem vabi odbor najljubše k mnogobrojni udeležitvi, ker je poslednja točka velike važnosti.

— (Sklep I. semestra) bode na vseh srednjih šolah, na obeh učiteljskih in na vseh javnih in zasebnih ljudskih šolah v Ljubljani prihodnjo soboto, dne 12. t. m. Semestralne počitnice bodo trajale štiri dni, t. j. do vstetega torka prihodnjega tedna. Drugi tečaj se prične na vseh ljubljanskih učiliščih v sredo, dne 16. t. m.

— (Kmečka smrt.) Zana noveleta f. Janka Keranika je izšla v Fr. Vidičevem prevodu v 28. št. »Agramer Tagblatta«.

— (Ples izvoščakov) se bo vršil jutri, v četrtek, dne 10. t. m. v steklenem salonu kazinske restavracije. Vstopnina 50 kr.

— (Griču!) Prijatelj zjutranjih zimskih sprehodov nam piše iz Ljubljane dne 9. t. m.: Danes zjutraj ob polu 8. uri so se v mestnem gozdu Podturnom oglasili prvi škinkovci. Jeden je navzlic debelemu snegu in — 9° R. mrazu prav korajžno poizkušal celo »griču!« peti, pa je imel še precej zagrljen glas.

— (Semenj.) Na včerajšnji semenj se je prignalo 753 konj in volov, 205 krav in 39 telet, skupaj 997 glav. Kupčija bila pri vseh še najbolj živahna, ker je bil prišel jeden kupec z Bavarskega in jih je precej nakupil; pri konjih in kravah bila je kupčija srednja.

— (Novomeška čitalnica.) Poroča se nam 7. februarja t. l. Vodnikova slavnost katero sta priredila »Čitalnica« in »Dolenjsko pevsko društvo«, je letos izredno dobro vspela! Udeležba je bila nenavadno dobra. Društvena odbora, dobro poznaoč novomeške razmere, sta postavila na vzpored tudi kratek koncert. Pevsko društvo je zapelo pod vodstvom g. Hladnika troje mešanih zborov, jeden ženski in jeden moški zbor ter jeden dvospev. Hoffmeisterovi mešani zbori (tri Jenkove pesmi) so res krasne skladbe, katere morajo vsakega poslušalca očarati, če se precizno pojejo. Tudi naše občinstvo je izreklo svojo zadovoljnost s živahnim ploskanjem. Najbolj pa je ugajal Hladnikov dvospev »Pri oknu«, kateri sta pela gosp. Milka Dolenceva in gosp. Kozina tako fino in dovršeno, da je občinstvo prav energično zahtevalo ponavljanja. Gospica Dolenceva se je na našem odru udomačila kot solistinja in jo poslušalci že ob nastopu najsimpatičnejše pozdravljajo. Seve, dobra izvežbanost v petju, čist in mil glasek, elegantna postava, neprisluseno kretanje na odru, vse to osigura ti gospici že naprej popoln vpeh. Gospod Kozina je izvrsten pevec in prav dober tenorist. Škoda, da je bil ta večer nekoliko hripav in radi tega ni imel tako srebrnočistega glasu kakor navadno. Sploh pa se je opazalo, da je vremenska premena marsikateremu pevcu glas nekoliko zakrila. Po končanem koncertnem vzporedju pričel se je prav živahen ples, kateri je otvoril čitalniški odbornik g. dr. D. Franceschi z gospo dr. Volčičevo, soprogo predsednika pevskega društva. Prvo četvorko plesalo je 36, a besedo 16 parov v četverokrajnih. Godba je igrala pod vodstvom g. Bitcha v občo zadovoljnost plesalk in plesalcev. Stopnišče in hodnik bila sta krasno okrašena, za kar se je posebno zahvaliti tukajšnjemu narodnemu trgovcu g. Medvedu.

— (Okrajna posejilnica v Krškem) ima v nedeljo 27. marca t. l. ob 11. uri dopoldne svoj občni zbor.

— (Okrajna posejilnica v Mokronogu) ima svoj letni občni zbor dne 16. svečana (v sredo popoldne ob 3. uri) v šolskem poslopju v Mokronogu.

— (Postojnska čitalnica) priredi v soboto, dne 12. t. m., »vodnikovo veselico« s koncertom in plesom v hotelu »pri ogrski kroni«. Začetek točno ob pol 8. uri. Vzpored koncertu: I. R. Wagner: »Koračnica romarjev«, četrteroročno na klavirju, igraja gospa M. Treo in g. Dev. II. Lisinski: »Tam gdje stoji«, četrterospjev. III. Moszkowski: »Španski ples!«, solo na gosli s spremljevanjem klavirja. IV. A. Förster: »Venec Vodnikovih in na njega složenih pesmij« s spremljevanjem na klavirju. V. B. Mendelsohn: »Oh, kak srečen je otrok«, dvospev za dva tenorja. VI. Rosetti: »Furiada«, četrteroročno na klavirju. Vstopnina za nečlene 2 kroni, členi so iste prosti. Plesala se bode tudi »Beseda«.

— (Koroške novice.) Dopolnilna volitev državnega poslanca za trgovinsko in obrtno zbornico koroško namesto odstopivšega poslanca Hinterhuberja se bode vršila dne 21. t. m. Ker hodi g. Hinterhuber čez drn in strn za nemškimi nacijonalki, dasi je liberalce, ga bodo sveda zopet izvolili. — Deželni predsednik koroški, pl. Freydenegg-Monzello, povabil je vse deželne poslance koroške (po abecednem redn) k sebi na skupni obed, in sicer polovico dne 9. in polovico dne 11. t. m. — C. kr. okrajno sodišče v Dobrli vesi išče tujarista, ki je slovenskega jezika smožen, z mesečno plačo 30 gld.

— (Deželni zbor štajerski.) Iz Gradca se nam piše 8. t. m. V današnji seji je dr. Dežko utemeljeval svoj predlog, naj se prenaredi zakon o nadzorstvu šol Nemci so se govorniku rogali. Potem je prišel na vrsto predlog, s katerim se izjavlja, da so za Češko in Moravsko izdane jezikovne naredbe nezakonite. Razprava, v katero sta posegla tudi dr. Srnec in dr. Jurtela, je bila dosti zanimiva. Nemški nacijonalki in nemški klerikalci so se ostro spoprijeli, galerija pa je tako hrupno demonstrovala proti nemškim klerikalcem, da jo je dal dež. glavar izprazniti.

— (Graško razmere.) Pri II. izrednem občnem zboru graške akademične podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, dne 6. svečana 1898 je bilo sklenjeno, vročiti slovenskim poslancem naslednjo spomenico: »Graško vseučilišče nas nazivlja tujce, goste, graško mesto nam kaže skrajno negostoljubno, sovražno lice. — Predobro se zavedamo, da ni le naša dolžnost strokovno se izobraziti, da se moramo navzeti v dijaških letih tudi splošne, tudi družbene olike, ako hočemo kdaj koristiti narodu, koristiti državi, človeštvu. — Pristopna nam ni nobena nemška zabava takega značaja, da bi se je mogli udeležiti kot akademiki, če nečemo tajiti svojega roda. Prirejali smo torej sami svoje veselice, da bi bili varni pred vedno se ponavljajočimi napadi naših nemških kolegov, in tudi letos smo nameravali to storiti. — Začetkom listopada minulega leta razposlalo je načelnništvo akademične podružnice družbe sv. Cirila in Metoda vabila na veselico, katera naj bi se bila vršila dne 4. grudna. Teden za tem dobilo je le-to od gospodarja najete dvorane obvestilo, da ne more dati dvorane, ker mu pretijo vsa nemška društva z bojkotom, če bi jo dal, in le z grožnjo, da ga toži na troške in eventualni prebitek prisililo je načelnništvo podružnice krčmarja, da je izprosil od zbora vseh nemških akademičnih korporacij dovoljenje za to pot. Isti dan prišle so prve vesti o izgredivih v Pragi in na Dunaju, vedno rasla je umetno vzdržana razburjenost v mestu, načelnništvo podružnice pa se je mirno pripravljalo ter javilo večer pri policijskem ravnateljstvu. Tri dni pred večerom je le-to pozvalo prvomestnika ter ga hotelo z intenzivnim odgovarjanjem prisiliti, da odpove zabavo prostovoljno. Načelnništvo je to odklonilo ter zahtevalo direktno prepoved, katero je tudi namestništvo potrdilo, češ da ve zagotovo, da namerava nemško dijaštvo napad na dvorano; načelnništvo je moralo zadnji dan odpovedati večer. Popraševalo je po celem mestu, kje bi za prihodnje dobilo prostorov, toda povsodi je izvedelo isto, noben gospolar si ni upal oddati dvorane, vsak se je bal, da mu vsaga ne pobijejo nemškonacijonalni dijaki ali nahujskani delavci. Vendar se je še posrečilo načelnistvu dobiti jedno dvorano. Kakor hitro pa je razposlalo vabila, nastala je strašna burja v krogih nemških nacijonalcev. V uredništvu »Tagblatta« izmislili so si laž, da prirejajo Čehi ta večer, ter pod to krinko hujskali zoper krčmarja. Ta je dobil celo vrsto nepodpisanih pretilnih pisem, in agitacija »Tagblatta« je dosegla, da so vsa društva in vsi veselčni odseki odpovedali pri njem nameravane veselice. Morali smo se toraj tudi od todi umakniti in mesto veselice, katerih dohodki bi se bili izročili naši prepotrebni šolski družbi, ima podružnica letos nepokrite stroške. V teh razmerah se pač po pravici vprašujemo: Ali smo na avstrijskih tleh jednako pravni državljani? Ali nima državna uprava toliko moči, da bi nas in naša društva branila pred tako surovim hujskanjem? Ali nam noče in ne more pripomoči do tega, da se bomo prosto razvijali in vsestranski izobraževali v Gradcu, ali nam hoče pripomoči, da pridemo v normalne razmere kje drugod? Naše poslance pa prosimo, da nam na pristojnih mestih izposlujejo na ta vprašanja odgovor.«

— (Slovenski klub na Dunaju) vabi k zabavnemu večeru, ki bode v soboto dne 12. februarja t. l. ob osmih zvečer v veliki dvorani hotela »zur gold. Ente«, I. Riemergasse 4, I. nadstropje. Dnevni red: Važni predlogi, slov. petje, koncert na Dunaju dobro znanega umetnika na gosli gosp. K. Jeraja, ki je ta večer v slov. klubu igrati obljubil. Rojaki! Udeležite se mnogoštevilno tega večera! Pripeljite seboj sodeželane, ki se zanimajo za naše zadeve in ki niso mrtvi udje slovenskega telesa! Za večer je na razpolaganje jako primerna, prostorna, elegantna dvorana. — Ob sedmih zvečer odborova seja podpornega društva slovenskih visokošolcev.

* (Srečni Wolf!) Wolf je res pravi nemški bog. Vsak dan se čuje o njegovi novi reklami. V novejšem času je prišel že na porcelanaste pipe (fafe) Iz več krajev se poroča, da se posebno mladina navdušuje za fajfe z njegovo podobo in prav pridno sega po njih. Marsikateri prodajalec jih komaj sproti naroč. Oj, ti Wolf, kaj bo še neki iz tebe?

* (Vrteča se palača) bode baje najimenitnejše delo na bodoči pariški razstavi. Poslopje bode 150 metrov visoko ter bo imelo 25 nadstropij. Vsa palača bo s steklom, nikljem in aluminijem krita. Vrtila se bo pa s pomočjo hidrauličnih aparatov.

* (Kaznovani bogovi.) Ako se Kitajcem ne zgodi vse po njih želji, tedaj kaznujejo svoje bogove, in sicer morajo ti postati zopet navadni ljudje. To sramoto je doživel preteklo leto vojni bog kateri je zavzemal poprej prvo, najčastnejše mesto. Ker jim ni hotel pomagati do zmaga nad Japonci, tedaj so ga za dve stopnji degradirali, kar se je razglasilo po vseh časopisih. No, Kitajci so vroče krvi, oni se hitro razjeze, a tudi hitro odpuste, zlasti kadar menijo, da bi jim to utegnilo prinesiti kakega haska. Ker mislijo torej, da bodo v bodoče morda potrebovali pomoči vojnega boga, povzdignili so ga zopet na prejšnje mesto.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 9. februarja. »Reichswehr« javlja, da je omajano st. lišče avstro-ogerskega posl. nika v B. rolinu, Szögyenyi, kateri je oficijalno prisostvoval predstavi igre »Burggräfer«, v kateri se Slovani in zlasti Čehi na nečuden način zasramujejo. Trdi se dalje, da tudi pozicija grofa Goluchowskega ni nič več kaj trdja. Omajale so jo zadnje dogodbe v orijentu, zlasti kandidatura princa Jurija za mesto kretskega guvernerja.

Dunaj 9. februarja. C. kr. korespondenčni urad razposilja šle danes poročilo o včerajšnji seji dež. zbora štajerskega. Famosni govor rektorja dra. Thamerja je uradno poročilo popolnoma zamolčalo.

Dunaj 9. februarja. Mej nemškimi akademiki se je začela agitacija, naj bi akademiki sklenili, da ne obnove pismeno pri imatrikulaciji storjene obljube, kar je odredilo ministerstvo. Praški nemški visokošolci so večinomoma za ta odpor proti vladni naredbi, dunajski pa ne.

Brno 9. februarja. Dež. zbor je vzprejel predlog barona Chlumeckega, naj se spravi odsek proglasi permanentnim, da bo mogel nadaljevati svoje delo tudi po zaključenju dež. zbora.

Črnovice 9. februarja. Blagajnik uprave državnih gozdov, Haleczinsky, je poneveril 23.000 gld. in s svojim plenom pobegnil najbrž na Rusko.

Pariz 9. februarja. Koncem včerajšnje obravnave proti Zoli so se primerile velike demonstracije. Današnji listi se boje, da se te demonstracije danes ponove in da pride morda vsled hujskanja klerikalnih in monarhističnih listov do izgrediv.

London 9. februarja. Ministerski predsednik lord Salisbury je izjavil v perski zbornici, da pozdravlja vlada kandidaturo princa Jurija za mesto kretskega guvernerja z največjim veseljem, in da jo smatra za najugodnejšo rešitev kretskega vprašanja. V istem smislu so je izrekel minister Balfour v poslanski zbornici.

Slovenski rodoljubi in dobrotniki!

Pričetkom šolskega leta 1896/97 ustanovilo se je »Bolniško podporno društvo slovenskih visokošolcev v Gradcu«. Društvu je resna in častna naloga, obolelim slovenskim dijakom obeh tukajšnjih visokih šol, kateri žive v slabih razmerah in so brez denarnih pripomočkov, izdatno pomagati in s tem pokazati, da tudi v tujini niso zapuščeni.

Da pa zamore društvo tako težki nalogi biti kos, potrebuje izdatnih pripomočkov in pred vsem dobrotljivih sodelavcev in podpornikov. Le krepko in neumorno skupno delovanje zamore društvo podkrepiti in mu omogočiti uspešno delovanje. Le tako doseže svoj smoter.

Nadahnjeno s tem človekoljubnim čutom, obrača se »Bolniško podporno društvo slovenskih visokošolcev v Gradcu« na vse rodoljube in dobrotnike z uljudno prošnjo, naj pristopijo k društvu kot ustanovniki ali kot podporni členi in mu omogočijo s tem obstanek in razvoj.

Za odbor »Bolniškega podpornega društva slovenskih visokošolcev v Gradcu«

Ernest Mayer,
t. č. tajnik.

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehačim ljudem priporočati je porabo pristnega „Mell-vega Seidlits-praska“, ki je prekušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Skatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrečno MOLL-ov preparat, zaznamovan s varnostno znamko in s podpisom. Direktna pošiljatev ne pod 2 skatljici. 5 (5-2)

Štev. 5. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 848.

Operna predstava.

V četrtek, dan 10. februarja 1898.

Zadnjič at v tej sezoni:

La Traviata.

(Dama s kamelijami.)

Opera v štirih dejanjih. Po Dumas-a ml. „Dame aux camélias“ spisal F. M. Piave, poslovenil A. Funke, Vglasbil G. Verdi. Kapelnik g. H. Benisek. Vprizoril režiser g. Jos. Noll. Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7¹/₈ uri. Konec pred 10. uro.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v torek, dan 15. februarja 1898.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Februar	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempera- tura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
8.	9. zvečer	733,1	-19	sl. sever	jasno	
9.	7. jutraj	733,4	-9,9	sl. svzh.	megla	0,0
	2. popol.	733,1	-5,1	sl. svzh.	skoro jas.	

Srednja večerajšnja temperatura -1,1°, za 0,2° pod normalom.

Dunajska borza.

dan 9. februarja 1898.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	55	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102		40	
Avstrijska zlata renta	122		35	
Avstrijska krona renta 4%	102		80	
Ogerska zlata renta 4%	121		40	
Ogerska krona renta 4%	99		50	
Avstro-ogerske bančne delnice	936		—	
Kreditne delnice	363		30	
London vista	120		10	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		77 ¹ / ₂	
20 mark	11		76	
20 frankov	9		5 ¹ / ₂	
Italijanski bankovci	45		25	
C. kr. cekini	5		67	

Blagajničarica (kasirka)

vprejme se v manufakturi v nekem mestu na deželi. Vdova brez otrok ali starejša gospica, ki je že poslovala kot prodajalka, ima prednost. — Ponudbe pod „kasirka“ na upravništvo „Slov. Naroda“. (215-1)

Tesarjem in lesotržcem

odda se v mestu jako ugoden prostor od 1. avgusta t. l. v najem. (218-1)

Natančnejši pogoji izvedo se v pisarni gospoda Ivana Plantana, c. kr. notarja v Ljubljani

Lepa pristava (Meierhof)

na Cvenu pri Ljutomeru, na prostoru starega cvenškega grada s hrastovim gozdičem in z najlepšo arondirano oralno zemljo in s travniki, je na zahtevanju od 10—100 plugov po ceni na prodaj. (209-1)

Kupec naj se oglasi za pogoje pri gospodu Francu Seršenu, trgovcu v Ljutomeru.

Preselitev.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem se preselil s svojo

trgovino z biči in mešanim blagom

v novozidano lastno hišo

na Starem trgu št. 10

kjer bodem postrelal p. n. naročnikom vedno z najboljšim blagom točno in po ceni.

V zalogi imam tudi vsake vrste gajželjnikov, tršaškega blaga, kakor je že itak znano, potem vrvi, konopev itd.

Prodajam na debelo in na drobno.

Za mnogobrojna naročila se priporočam z odličnim spoštovanjem

(210-1)

Jože Umek

trgovec in izdelovalec bičev.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane jut. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend, Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v Kečevje. Ob 6. uri 15 m. jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. dopoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. sveder mešani vlak. — Prihod v Ljubljano. j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. jutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. sveder osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in iz Kečevja. Ob 8. uri 19 m. jutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. dopoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. sveder mešani vlak. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kaumik. Ob 7. uri 23 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. dopoldne, ob 6. uri 50 m. sveder. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kaumika. Ob 6. uri 56 m. jutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. sveder. (17-31)

Agenti

ki v provinci obiskujejo zasobne odjemnike in gostilničarje, si lahko dobé lep postranski zaslužek, ako vzamejo seboj čedne zbirke uzorcev predmetov, ki se za vsako gospodinjstvo lahko prodajo. — Prijazne ponudbe pod „Hehe Provision“ poste restante Gradec, Štajerske. (213-1)

Išče se gospodična

dobro izurjena v trgovini z različnim blagom in druga kot (214-1)

pisateljica v loterijski kolekciji.

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

VIZITNICE Narodna Tiskarna.

priporoča

Srečke za princa Evgena spomenik.

Pojutrišnjem žrebanje!

(71-15)

Glavni dobiček:

75.000 kron

vrednosti.

Srečke à 50 kr. priporoča J. C. Mayer v Ljubljani.

ANTON DREHER

lastnik pivovarn: Klein- und Gross-Schwechat, Steinbruch, Budimpešta, Michelob in Trst

si usoja častitim konsumentom uljudno naznaniti, da je odprl

v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 6

zalogo piva.

Zaloga je v lastni upravi in se oddajajo najfinerja piva v sodih in v steklenicah.

Z velespoštovanjem

(196-4)

Antona Dreher-ja zaloga piva v Ljubljani.

Cukerin štev. 9

v porcelajskih tabletah ima tako veliko sladkobno moč, da sladkobna vrednost

1/2 kile sladkorja velja samo 3¹/₂ kraje.

Z jednim krajcarjem se more 6 čaš kave osladiti.

Ponujajo se tudi manj vredne tablete; zahteva naj se izrečno „Cukerin“-tablete.

Dobiva se v prodajalnicah mešanega blaga in pri branjevoch.

Zaloge oddaja: J. Weis, Dunaj, VI. okraj, Eszterhazygasse št. 12. (169-2)

Restavracija „Pri zlati ribi“

v Špitalskih ulicah št. 7

se priporoča slav. občinstvu. — Toči se izvrstno Koslerjevo carsko pivo in dobro pristno primorsko in dolenjsko vino, dalje se postreže z ukusnimi in cenanimi jedili tudi v abonementu. (216-1)

Razpis službe.

Pri podpisnem mestnem magistratu ljubljanskem vprejme se za mestno elektrarno v začasno službo intelligen, poslovno izobražen in za občevanje s strankami usposobljen mladenič ali mož.

Prosilci za to službo vložijo naj svoje propisno kolekovane prošnje, v katerih je navesti starost in dosedanje opravilo, do 20. t. m. pri podpisnem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane
dné 5. februarja 1898.

Prednaznanilo.

Usojava si sl. občinstvu uljudno naznanjati, da bodeva z dnem 15. februarja t. l. na Dunajski cesti št. 5 (Fröhlichova hiša) otvorila

veliko zalogo dvokoles (biciklov).

Imela bodeva v zalogi le kolesa najboljšega sistema ter se bodeva potrudila svoje p. n. naročnike v vsakem osiru najbolj postreči. — Tudi bodeva vprejemala vsa v to stroko spadajoča popravila, katera se bodo točno, solidno in po ceni izvrševala.

Za obilna naročila se priporočata z odličnim spoštovanjem (193-2)

Behinec & Majcen.